

Sandomierz, dnia 27 maj 2019 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 i art. 8 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. *o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych* (Dz. U. z 2016 r., poz. 703), oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 ze zm.),

orzekam

uznać, że nieruchomość gruntowa oznaczona w ewidencji gruntów i budynków jako działki nr 1 o pow. 0,2400 ha, 13 o pow. 0,0900 ha, 14 o pow. 0,0300 ha, 74 o pow. 0,1100 ha, 171 o pow. 0,0500 ha, 197 o pow. 0,2400 ha, 236 o pow. 0,1300 ha, 261 o pow. 0,0200 ha, 274 o pow. 0,1600 ha, 284 o pow. 0,0300 ha, 293 o pow. 0,0200 ha, 358 o pow. 0,0800 ha, 396 o pow. 0,1200 ha, 421 o pow. 0,0600 ha, 423 o pow. 0,3900 ha, 426 o pow. 0,0400 ha, 531 o pow. 0,0300 ha, położone w miejscowości **Bożydar** w gminie Dwikozy, stanowią **mienie gromadzkie** wsi Bożydar.

Uzasadnienie

Pismem GN.6825.06.2019.T.L. z dnia 25.03.2019 r. które wpłynęło do Starostwa Powiatowego w Sandomierzu w dniu 26.03.2019 r. Wójt Gminy Dwikozy wystąpił z wnioskiem do Starosty Sandomierskiego o wydanie decyzji administracyjnej stwierdzającej, że nieruchomość gruntowa oznaczona w ewidencji gruntów i budynków działkami nr 1 o pow. 0,2400 ha, 13 o pow. 0,0900 ha, 14 o pow. 0,0300 ha, 74 o pow. 0,1100 ha, 171 o pow. 0,0500 ha, 197 o pow. 0,2400 ha, 236 o pow. 0,1300 ha, 261 o pow. 0,0200 ha, 274 o pow. 0,1600 ha, 284 o pow. 0,0300 ha, 293 o pow. 0,0200 ha, 358 o pow. 0,0800 ha, 396 o pow. 0,1200 ha, 421 o pow. 0,0600 ha, 423 o pow. 0,3900 ha, 426 o pow. 0,0400 ha, 531 o pow. 0,0300 ha, obręb 1 Bożydar, gmina Dwikozy, stanowi mienie gromadzkie.

Dnia 15 kwietnia 2019 r. na okres 14 dni zamieszczono na tablicy ogłoszeń Starostwa Powiatowego w Sandomierzu oraz Urzędu Gminy w Dwikozach, zawiadomienie o wszczęciu w przedmiotowej sprawie postępowania administracyjnego.

Zgodnie z przepisem art. 8 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, starosta ustala, stosownie do przepisów art. 1 i art. 3, które nieruchomości stanowią wspólnotę gruntową bądź mienie gromadzkie.

Decyzję o uznaniu za mienie gromadzkie wydaje się, biorąc pod uwagę stan nieruchomości istniejący w dacie wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 5 lipca 1963 r., dlatego ma ona charakter deklaratoryjny, co oznacza, że rozstrzygnięcie wydane w trybie art. 8 ust. 1 poświadcza jedynie stan prawny nieruchomości istniejący w dniu wejścia w życie ustawy.

W ewidencji gruntów i budynków gminy Dwikozy, w obrębie 1 Bożydar ujawnione są działki nr 1 o pow. 0,2400 ha, 13 o pow. 0,0900 ha, 14 o pow. 0,0300 ha, 74 o pow. 0,1100 ha, 171 o pow. 0,0500 ha, 197 o pow. 0,2400 ha, 236 o pow. 0,1300 ha, 261 o pow. 0,0200 ha, 274 o pow. 0,1600 ha, 284 o pow. 0,0300 ha, 293 o pow. 0,0200 ha, 358 o pow. 0,0800 ha, 396 o pow. 0,1200 ha, 421 o pow. 0,0600 ha, 423 o pow. 0,3900 ha, 426 o pow. 0,0400 ha, 531 o pow. 0,0300 ha do których wpisany jest władający na zasadach samoistnego posiadania Gmina Dwikozy, działki te są oznaczone symbolem dr. Brak jest informacji o prowadzeniu dla nieruchomości księgi wieczystej lub zbioru dokumentów.

Grunty użyteczności publicznej, stały się mieniem gromadzkim w rozumieniu art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 23.03.1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 35, poz. 294). Do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 r. o reformie podziału administracyjnego wsi i podziału gromadzkich rad narodowych (Dz. U. Nr 43, poz. 191) gromady stanowiły odrębne podmioty praw majątkowych, a przedmiot własności gromad, określony był jako majątek gromadzki lub dobro gromady. Po reformie z 1954 r., gromady pozostały, ale były już tylko jednostkami podziału administracyjnego. Brak wyraźnych przepisów w zakresie przejęcia dobra dotychczasowych gromad był spowodowany faktem, iż gromady nowo powstałe, utraciły osobowość prawną. Nie mogły zatem legitymować się posiadaniem majątku i swobodnie nim dysponować. Kwestia ta została dopiero jednoznacznie uregulowana przepisem art. 98 ust. 2 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1975 r. Nr 26, poz. 139), na podstawie którego, dotychczasowe mienie gromadzkie, stało się mieniem gminnym (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24.10.20014. III CKN 430/00, OSNC 9/2002 poz. 11).

Zgodnie z treścią orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 26.03.1960 r. I CR 535/59 OSNC 1961, nr 3 poz. 73, majątek dawnych gromad stał się majątkiem państwa.

W dniu 5 lipca 1963 r. nieruchomość ta stanowiła mienie gromadzkie, w rozumieniu przepisów ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych. Stosownie do art. 3 powołanej wyżej ustawy nie została zaliczona do wspólnot gruntowych.

Wobec powyższego należy stwierdzić, że spełnione zostały przesłanki do uznania nieruchomości, oznaczonej w ewidencji gruntów i budynków gminy Dwikozy w obrębie 1 Bożydar działkami nr 1 o pow. 0,2400 ha, 13 o pow. 0,0900 ha, 14 o pow. 0,0300 ha, 74 o pow. 0,1100 ha, 171 o pow. 0,0500 ha, 197 o pow. 0,2400 ha, 236 o pow. 0,1300 ha, 261 o pow. 0,0200 ha, 274 o pow. 0,1600 ha, 284 o pow. 0,0300 ha, 293 o pow. 0,0200 ha, 358 o pow. 0,0800 ha, 396 o pow. 0,1200 ha, 421 o pow. 0,0600 ha, 423 o pow. 0,3900 ha, 426 o pow. 0,0400 ha, 531 o pow. 0,0300 ha, za **mienie gromadzkie**, jako mające charakter użyteczności publicznej przed 1963 r. użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi. Mienie gromadzkie stanowi część mienia komunalnego będącego własnością gmin.

Przedstawiając powyższe, orzekam jak w sentencji decyzji.

Niniejsza decyzja stanowi podstawę do dokonywania wpisów w księdze wieczystej oraz katastrze nieruchomości.

Pouczenie

Zgodnie z art. 8 ust. 6 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, decyzja podlega wywieszeniu na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Dwikozach oraz Starostwa Powiatowego w Sandomierzu na okres 14 dni, a także zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej gminy i powiatu oraz w prasie lokalnej.

Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 w związku z art. 17 pkt. 1 *Kpa* od decyzji niniejszej przysługuje stronie prawo wniesienia odwołania do Wojewody Świętokrzyskiego w Kielcach za pośrednictwem Starosty Sandomierskiego w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji.

Zgodnie z art. 127a § 1 pkt 7 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 ze zm.) w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, przez ostatnią ze stron postępowania decyzja staje się ostateczna i prawomocna.



STAROSTA
~~Magdalena Pronobis~~
Marcin Piwnik

Sporządziła: Magdalena Pronobis

Otrzymują:

1. Urząd Gminy w Dwikozach
ul. Spółdzielcza 15
27-620 Dwikozy
2. Ewidencja Gruntów i Budynków
3. a/a